

Editor: Vasile Burlui
Redactor: Paul Gorban
Tehnoredactor: Elena Cazamir
Coperta: Ionuț Broșțianu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
SILADE, NICOLAE

Calea Victoriei : poeme în proză / Nicolae Silade. -
Iași : Cartea Românească Educațional, 2019
ISBN 978-606-9088-76-0
821.135.1

Imagine coperta 1: Eugene Ivanov,

Om care cântă la vioară cu fundal alb

Grupul Editorial Cartea Românească Educațional

Copyright © Editura Cartea Românească Educațional Iași - 2019

Adresa: IAȘI Bd. Ștefan cel Mare și Sfânt nr. 2 - 700124

www.ecredu.ro

Nicolae Silade

Calea Victoriei

poeme în proză

Cartea Românească
EDUCAȚIONAL

Cuprins:

famous people painting.....	4
pixeli.....	11
calea victoriei	37
’adore sau zece pentru costinești	48
old fashioned dreams.....	63
siebenbürgen	66
aleea litoral.....	69
imaginea statului	83
la o masă lungă și bogată.....	86
așteptând să înceapă	87
ninsoarea cea mare de pe muntele mic.....	88

Nicolae Silade s-a născut la data de 4 decembrie 1956, Făget, județul Timiș, România. Este poet, jurnalist român. În perioada 1991-1997 a fost redactor șef la *Lugojul*, iar din 1997 este fondatorul și directorul ziarului *Actualitatea*. Din 2010 este fondatorul și directorul revistei de cultură *Actualitatea literară*. A publicat în reviste literare sau antologii din România, Austria, Franța, Germania, Spania, Serbia, Israel, Canada, SUA. Volume apărute: *Visul în lucru*, Editura Litera, București, 1979; *Cartea poezilor* (volum colectiv), Editura Lugoypress, 1994; *Mergere înainte*, Editura Lugoypress, 1997; *eternelia*, Editura Marineasa, Timișoara, 2006; *iubirea nu bate la ușă (I)*, Editura BrumaR, Timișoara, 2013; *iubirea nu bate la ușă (II)*, Editura BrumaR, Timișoara, 2016; *miniepistole*, Editura Grinta, Cluj-Napoca, 2017; *miniepistole*, ediția a doua, Editura Grinta, Cluj-Napoca, 2019; Are poezii traduse în engleză, franceză, germană, spaniolă, maghiară și ebraică.

famous people painting

o mai văzusem o dată dar am trecut cu vederea așa cum treci cu vederea mult prea multe lucruri pe care trebuie să le ai în vedere chiar și vederea care trebuie să fie pe primul loc în viața ta și nu mă refer la ceea ce vezi cu ochii frumusețea naturii ori frumusețea femeii aici însă e vorba despre pictura aceea celebră cu oameni celebri famous people painting - discussing

the divine comedy with dante historical painting with wikipedia links & mouse over tagging oil on canvas 2006 semnată de trei pictori chinezi dai dudu li tiezi și zhang an toți trei așezați în propriul tablou în jurul lui dante care privește din dreapta întregul popor famous people adică un fel de cină de taină a oamenilor care au însemnat omenirea sau altfel spus ceea ce rămâne

din omenire când dispare umanismul și postumanismul și după apocalipsa apocalipsei după sfârșitul sfârșitului lumii dai click pe un chip și îți apare un text dai click pe un text și îți apare un chip un chip celebru din tabloul acela celebru apare așadar textul care substituie chipul sau apare chipul care substituie textul care substituie viața și moartea și poate fi și va fi învierea

să prinzi răsăritul într-un sat modernizat din vest momentul acela dintre noapte și zi când orizontul e roșu ca o revoluție bolșevică și lămpile iluminatului public încă ard pe stâlpii de electricitate ca niște stele în stingere și tot pierd din intensitate pe măsură ce și întunericul pierde din intensitate asta pentru că se arată soarele și le eclipsează total ca să vezi diferența dintre

lucrările omului și lucrările domnului ziceam să prinzi răsăritul într-un sat modernizat din vest n-are importanță care n-are importanță când dar să fie cu străzi paralele și cu străzi perpendiculare cum e satul acesta în care locuiește poetul cu două nume biblice daniel și luca și să fie cu multe vile cu multe grădini cu multe spații verzi și mulți copii da cu foarte mulți copii

de acolo să privești lumea pictura aceea celebră cu oameni celebri să o privești ca și cum ai privi altă lume din care lumea aceasta lipsește să o privești conștient că privirea e un dar vederea un har lumina o binecuvântare să o privești atent și să vezi ce rămâne din tot când toate se fac nevăzute și nevăzutele încep să se vadă precum răsăritul în satul acesta din vest

[cuprins/necuprins]

și începem cu platon deși mai la stânga e bill gates și sub ei pelé și nici o legătură între ei nici între ei și lenin care de aproape privește spre dreapta și arată spre dreapta cu stânga întinsă luuuung și palma desfăcută vertical arată spre cristofor columb și santa maria și oceanul învolburat pe drumul alizeelor sau poate arată spre ginghis han napoleon sau che spre fidel castro sau

cezar deși mă-ndoiesc pentru că între ei stă zâmbitor călărind o cămilă yasser arafat (muhamed abdel rauf arafat al-qudwa al-husseini) iar mai la dreapta e bush privind către stânga printr-un ochean telescopic iar și mai la dreapta și puțin și mai jos e mihail gorbaciov care privește spre dumnezeu și cu stânga ridicată spre cer îl salută apropo despre cer am uitat să vă spun

e roșu întunecat crepuscular că abia deslușești piramida lui keops și ansamblul stonehenge către care se-ndreaptă cele 72 de fecioare din paradisul musulman da e un cer crepuscular cu nori negri și gri înnegriți pe sub care zboară golden eagles oricum nu e un tablou atât de întunecat ca infernul lui dante ceea ce frapează însă e masa aceea mare și rotundă din centru la care

stau laolaltă stalin da vinci și marx nietzsche lincoln și mao și regina elisabeta a II-a înconjurați de shakespeare mozart tolstoi picaso și spielberg și marie curie și elvis și hemingway și churchill și roosevelt einstein confucius și corneliu baba e ceva să-i vezi la o masă pe toți chiar dacă masa aceea e masa tăcerii și dă impresia că te afli într-o încăpere nu sub cerul liber de sus

nu o zăresc pe cleopatra dar trebuie să fie și ea pe aici poate e după perdeaua templului din dreapta pe treptele căruia îi văd pe aristotel van gogh toulouse-lautrec pe tagore rousseau și maica tereza pe michelangelo dali și pavarotti iat-o și pe marilyn monroe iar lângă ea johann wolfgang von goethe și lao zi ce asocieri ciudate îți spui dar iată altele și mai și: lângă pianul din

stânga ludwig van beethoven hitler și mussolini și tot în stânga dar mai jos charles chaplin și henry ford mike tyson și vladimir putin n-ai zice că e un purgatoriu dar este iată-i și pe freud maxim gorki și pușkin dar pe acest fundal bavarez abia se mai văd bill clinton de gaulle alfred nobel sau margareth thatcher doamna de fier pe toți îi eclipsează însă ramses al II-lea cu prezența

lui faraonică privind viitorul ca pe un trecut care trece mereu pe lângă cei ce nu gândesc prezentul

mi-ar fi plăcut să-i văd aici pe eminescu brâncuși și enescu pe eliade cioran arghezi silade dar nu e timpul pierdut încă mai e timp câtă vreme tabloul e-n lucru și va fi totdeauna în lucru iar speranțe sunt cu duimul uneori istoria nu e dreaptă cu cei care fac istorie dar nici să intri

în istorie prin tot felul de crime nu e drept ca să nu mai vorbim de cei ce au cuprins istoria lumii și istoria lumii nu i-a cuprins nici nu-i de mirare că lipsesc alexandru cel mare nabucodonosor și nefertiti regina din saba și înțeleptul solomon dar tabloul nu e complet și nici nu va fi câtă vreme lipsește paradisul și nici nu va fi câtă vreme timpul istoriei e chiar istoria timpului

dar cum să pui în mișcare nemișcarea te întrebi și nu te gândești la vântul iscat din senin care ridică pe sus frunzele moarte nu te gândești nici la creația care se creează pe sine nici la big-bang-ul oamenilor de știință ar fi prea simplu să spui liniște motor acțiune și în scenă să intre suflete tari suflete vii suflete moarte poate e nevoie de o mulțime de cadre ca acesta poate

e nevoie de un scenariu de un regizor de ceva înainte de altceva nu e nimic întâmplător în lumea întâmplărilor aici nu se trag duble și nu ești dublat o premieră e totul chiar dacă totul a mai fost cândva dar de ce să pui în mișcare nemișcarea te întrebi când totul sfârșește într-o mare nemișcare când totul sfârșește într-o mare nemișcare care începe să se miște care începe

să se miște de la sine din sine prin sine și pentru sine nu e nimic dacă uiți nu e nimic dacă uiți asta dar când uitarea acoperă totul când pune egal între existență și inexistență între lumea aceasta și lumea cealaltă lumi paralele cu lumile adevărate da atunci o succesiune de tablouri faimoase cum e acesta ar fi spre aducere aminte (nu-i așa?) spre o veșnică aducere aminte

pixeli

„Dă-mi, Doamne, o mică tutungerie,
un bar sau orice altceva, numai nu această
nesuferită meserie de poet
unde trebuie să-ți storci creierii întruna”
(după Ezra Pound)

(1)

poate că totul începe cu o dimineată romantică după un film romantic cu câinii romantici ai lui roberto bolaño când în vis te gândești să ții un jurnal despre propriul tău vis deschizi ochii și vezi că totul există și vii peste această existență de peste această existență poate de aici bucuria celor ce te întâmpină poate de aici plânsul celui ce vine aici pentru a pleca dincolo

ar fi prea simplu să spui că vii dintr-o dragoste mare dintr-un vis de dragoste dar poate că așa este și așa este după ce ai văzut acel powerpoint de la nasa și te simți ca un pixel într-o nesfârșită hologramă și întreg sistemul solar e un pixel față de alte sisteme solare galaxii roiuri de galaxii superroiuri quasari vorbim de ani-lumină în lumina anilor vedem ce nu e nu vedem

ce este poate că totul e doar o poveste poate că vii de mult mai de departe de mult mai de deasupra trebuie să ții un jurnal trebuie să vezi ce nu se vede trebuie să ieși din ape și să mergi pe apă apa este elementul esențial aici scrie asta scrie în jurnalul tău cei de aici vor un viitor ce nu vine au un trecut ce nu trece în timp ce prezentul se prezintă continuu și spune

totdeauna prezent poate că totul începe cu prezentul în care vii și e un miracol venirea celui viu între vii o minune plecarea celui viu dintre morți poate că moartea nici nu există dumnezeiască e însă rămânerea prezența permanentă în prezent scrie asta scrie în jurnalul tău scrie despre cina romantică a părinților tăi despre dragostea de după și dimineața asta romantică

(2)

în vremea aceea aveam vârsta lui isus și studiam ca isus universul întreg toate legile lui toate religiile lumii până la mine până la „eu sunt religia mea” nu într-un templu nu într-o biserică ci într-o cameră de 4 pe 4 cu obloanele trase și un bec de 100 totdeauna aprins nu știai când e zi când e noapte poate că nu era nici noapte nici zi doar lumina aceea venind de la kant

de la moise de la domnul beam cafea în neștire și fumam ca un turc făceam drumul îndărăt spre facerea lumii până la eva până la adam până la pământul acela pustiu și gol și până la întunericul acela în care duhul lui dumnezeu se mișca pe deasupra apelor în vremea aceea elytis luase premiul nobel și john lennon fusese asasinat ascultam john lennon și citeam

elytis și prin norul de fum din camera mea făceam drumul îndărăt spre facerea lumii tot mai singur dureros de singur și lumea nefăcută în jur doar un noian de ape și peste ape doar întunericul doar duhul lui dumnezeu atunci l-am înțeles pe dumnezeu atunci am înțeles singurătatea eram înaintea unui episod psihotic discordant la treizeci de zile de trup ești tot un suflet și-un